

Заминахъ, отидохъ
Вечеріъ да готвѣтъ;
Момци-тъ ся зарадвахъ
Хванахъ да пѣѣтъ:
„ Слава Богу, рече единъ
„ Другиму на ухо,
„ Господь знае кой ѣ усѣденъ
„ За вардачь на моста.
„ Той ще изяде кого да е,
„ Пушина да остане,
„ Нъ да мълчимъ, както и да е,
„ На насъ да не падне...
„ Дѣ да знаешъ, кой ще бѣди
„ И какъ да съглѣдашь —
„ Той с' аршина като ходи
„ Какъ ще забелѣжишь?
— „ Ще пазими, ще глѣдами,
„ Да-но го познайми,
„ Нѣкой белѣгъ ще имъ дадемъ,
„ Да ги утървемъ...
„ Ще пазими, нъ мълчи си,
„ Само гзъ да знаѣхъ.
„ Сега Дешка ѣ у дома си —
„ Ето ще запѣѣхъ:
„ Мъри моме, черно-ока,
„ Що си тѣй висока;
„ Тъ нима ли пуста трѣска —
„ Ам' си бѣло-лика?
„ Да-ли тя е майка мыла
„ Съсъ мѣлко гиргьовско,
„ И-ли леля тя ѣ хранила
„ Се с' пиле петровско?
„ Кого глѣднишь, изгаряшь го
„ У кѣто-то сърце,
„ Кътъ продумашь, записвашъ го —
„ Пѣсень да ти пѣе.
„ Боже милый, Боже вышний,
„ Дай ми помогни ми,